λεύς, γινότανε πολὺς λόγος γιὰ τὸν Βιλλεγκέν. Ὅλοι οἱ ἀγγελιοφόροι ποὺ κατέφταναν, ὑμνοῦσαν τὴν ἀνδρεία του καὶ τὴν ἀνδρεία τῶν στρατιωτῶν του.

— Νομίζεις, ἔλεγαν, πὼς μιὰ μπόρα τοὺς ξεσηκώνει καὶ τοὺς πετᾶ στὴ φωτιὰ κι' ὅτι ἔχουν φτερώσει φτερὰ στὶς πλάτες τῶν ἀλόγων τους! Πετοῦνε ἀπὸ πόλι σὲ πόλι κι' ἀπὸ ράχη σὲ ράχη!...

Παντοῦ ὅπου ἔβραζε ἡ μάχη καὶ χυνόταν ποτάμι τὸ αἷμα, οἱ δραγόνοι ἦσαν πρῶτοι καὶ καλύτεροι.

Ἔξη ὁλόκληρα χρόνια πολέμησαν λυσσασμένα, ἀτρόμητα, πῆραν κάστρα, μπῆκαν σὲ πολιτεῖες, ὡς ποὺ μιὰ μέρα, φορτωμένοι δόξα, μὲ βαρεστημένοι κι' ἀποσταμένοι, ὕστερα ἀπὸ τὴν ὑπογραφὴ τῆς εἰρήνης μὲ τὴν Ὁλλανδία, πῆραν καὶ στάθηκαν στὸ φρούριο τοῦ Μπέρκ—ὄπ—Τζόμ.

Ἐζήτησαν ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ἀρχηγό τους τὴ χάρι νὰ γυρίσουν στὶς πατρίδες των. Ἀπὸ 450 ποὺ ἦσαν στὴν ἀρχή, εἶχαν ἀπομείνει δεκαπέντε!...

— Ὄχι!... Ὄχι!... Ποτέ!... φώναξε ὁ γενναῖος ταγματάρχης. Σηκωθῆτε ὀρθιοι!... Ἐμπρος!... Πρὶν χωριστοῦμε, θὰ πᾶμε νὰ ἰδοῦμε τὸν βασιλιᾶ!

— Τὸν βασιλιᾶ! Καὶ γιατί; Ξεχνᾶτε, ταγματάρχα, πὼς τάχε πάντα μαζύ μας γιατὶ ντυνόμαστε, λέει, παράξενα!

Ὁ Βιλλεγκὲν τοὺς κύτταξε μὲ σημάδια. Τὰ ροῦχα τους ἦσαν σκισμένα, λασπωμένα ἀπ' τὴν μπαρούτη. Τὰ ποικάμισά τους εἶχαν λεκέδες ἀπὸ αἷμα...

— Ἐμπρός, φίλοι μου, κουράγιο! τοὺς φώναξε. Θέλω νὰ σᾶς παρουσιάσω στὸν βασιλέα μὲ τὴν ἐπίσημή σας στολή. Θὰ εἶνε ἡ τελευταία στολή σας καὶ ἄξιζει νὰ τοῦ τὴν δείξετε: Τέτοια κοστούμια δὲν πουλᾶνε πειὰ οἱ παληατζῆδες τῆς Γαλλίας!...

Κανεὶς δὲν κατάλαβε τὸ σχέδιο τοῦ Βιλλεγκέν, μὰ ὅλοι τὸν ὑπάκουσαν. Κουρασμένοι, φορτωμένοι τὰ δοξασμένα ὅπλα τους, ξανανέβηκαν στ' ἄλογά τους καὶ ξεκίνησαν.

Ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες ἔφτασαν στὶς Βερσαλλίες. Ὁ Βιλλεγκὲν ἐστρατόνισε τοὺς ἄνδρας του ἔξω ἀπ' τὴν πόλι καὶ ζήτησε νὰ τὸν δεχθῆ τὴν ἄλλη μέρα ὁ βασιλεύς.

* * *

Ὁ βασιλεὺς τὸν δέχτηκε στὰς δέκα τὸ πρωί. Τέλειωνε αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὸ χτένισμά του.

— Ποῦ βρίσκονται οἱ ἄνδρες σας, κύριε ταγματάρχα; τὸν ρώτησε.

— Στὴν αὐλὴ τῆς τιμῆς, Μεγαλειότατε!

Ἕνας ὑπουργός, ὁ ντ' Ἀρζανσόν, ποὺ μπῆκε αὐτὴ τὴ στιγμὴ μέσα, εἶπε σιγανὰ στὸν Βιλλεγκέν:

— Πολὺ φοβοῦμαι, ὅτι θὰ ἐξαγριώσετε τὸν βασιλέα. Εἶδα τοὺς ἄνδρας σας τώρα ποὺ ἐρχόμουν. Λὲς καὶ φοροῦσαν καρναβαλίστικα!...

— Δὲν τοὺς κυττάξατε καλά, κύριε ὑπουργέ, ἀπάντησε ὁ Βιλλεγκέν.

Ὁ βασιλεὺς σηκώθηκε ἀπότομα καὶ εἶπε στοὺς αὐλικούς του εἰρωνικά:

— Κύριοι, ἀκολουθῆστε με. Πᾶμε νὰ δοῦμε τοὺς ὤμορφους δραγόνους, τοὺς τόσο κομψούς!...

Ἡ περίφημη κόμησσα Πομπαδούρ, ἡ εὐνοουμένη τοῦ βασιλέως, εἰδοποιήθηκε ἀμέσως καὶ κατέβηκε κι' αὐτὴ μὲ τὰς ἀκολούθους της.

Ἔτσι, ἕνα πλῆθος λαμπροφορεμένων εὐγενῶν, πρόβαλε σὲ λίγο στὴν αὐλὴ τοῦ παλατιοῦ. Ὅλοι αὐτοὶ εἶδαν ἔξαφνα ἐκεῖ μπρός τους δεκαπέντε δραγόνους, παρατεταγμένους σὲ μιὰ γραμμή, φάτσα στὸν βασιλέα, ἀκίνητους, μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι καὶ ντυμένους μὲ τὰ πιὸ παράξενα ροῦχα. Μιὰ ἀνατριχίλα διέδραμε τοὺς θεατὰς τοῦ πρωτοφανοῦς αὐτοῦ θεάματος.

— Τ' εἶν' αὐτὰ ποὺ βλέπω, κύριε ταγματάρχα; ρώτησε ὁ βασιλεὺς τὸν Βιλλεγκὲν καὶ σταμάτησε χλωμὸς καὶ συλλογισμένος. Εἰσθε ἀληθινὰ ἀστεῖος, κύριε ταγματάρχα, συνέχισε. Αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν σᾶς ἔφτασε νὰ στολίσετε τὶς στολὲς τῶν δραγόνων σας μὲ κορδέλλες. Ἐφτιάσατε, ἐδημιουργήσατε ὁλόκληρες νέες στολές!...

— Μὴν εἶσθε αὐστηρός, Μεγαλειότατε, εἶπε μ' ἀξιοπρεπὲς ὕφος ὁ Βιλλεγκέν. Ἡ στολὲς αὐτὲς στοίχισαν τὴ ζωὴ τετρακοσίων στρατιωτῶν!...

Ὁ βασιλεὺς ἀνατριχίασε καὶ χτύπησε τὴ γῆ μὲ τὸ πόδι του.

Οἱ δεκαπέντε δραγόνοι ἐξακολουθοῦσαν νὰ κυττᾶνε ἀκίνητοι.

Μέσ' στὸ πρωϊνὸ φῶς φαίνονταν πελώριοι, ἔτσι καθὼς ἦσαν ντυμένοι μὲ στολὲς φανταστικὲς καὶ παράξενες, ποὺ ὁ ἥλιος τὶς ἔκαμνε ἀόμη πιὸ παρδαλές. Καμμιὰ ἁρμονία στὰ χρώματα.

Οἱ τρεῖς πρῶτοι δραγόνοι ἦσαν ντυμένοι στὰ μαῦρα μὲ χρυσὰ ξενικὰ οἰκόσημα στὸν ὦμο. Ὁ τέταρτος ἦταν πάλι ντυμένος στὰ κάτασπρα, σὰν νᾶταν ἀπὸ χιόνι! Καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἦσαν ἐπίσης τρομακτικοὶ κι' ἀλλόκοτοι.

Στὰ στήθη ἡ παράξενες στολές τους εἶχαν σχέδια βάρβαρα, ἀριθμοὺς, ἄστρα καὶ μεγάλα μὲ ἀνοιγμένα φτερὰ πουλιά.

Οἱ αὐλικοὶ πλησίασαν ἀνήσυχοι, μὲ ἀργὰ βήματα, τὰ φαντάσματα αὐτά.

Ὁ βασιλεὺς προχώρησε μερικὰ βήματα καὶ χαιρέτησε...

— Μεγαλειότατε, εἶπε ἡ Πομπαδούρ, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὑποφέρουν. Ἀπὸ μερικοὺς τρέχει αἷμα!... Ἀπὸ ποῦ ἔρχονται; Κυττάξτε τὸν δεύτερο καὶ τὸν ἕκτο... Εἶνε ντυμένοι μὲ μετάξι. Τί ἰδέα! Πῆτε τους νὰ φύγουν.

Τριακόσια πρόσωπα εὐγενῶν κυρίων καὶ κυριῶν ἐτριγύριζαν τώρα γύρω ἀτ' τ' ἄλογα τῶν δεκαπέντε δραγόνων. Ἦσαν ὅλοι κατάπληκτοι. Ὁ βασιλεὺς ὅλο καὶ πιὸ θυμωμένος, φώναξε:

— Μιλῆστε, κύριε Βιλλεγκέν. Ἐξηγήστε μου τί σημαίνει τὸ νέο σας αὐτὸ καπρίτσιο!... Τὰ καρναβαλίστικα αὐτὰ ροῦχα ποὺ τὰ βρήκατε;

Τότε ὁ Βιλλεγκέν, βγάζοντας τὸ κατέλλο του καὶ χαιρετῶντας τοὺς ἄνδρας του, εἶπε μὲ σταθερὴ φωνὴ στὸ βασιλέα:

— Ἡ Μεγαλειότης σας ἂς εὐδοκήση νὰ συγχωρήση ἀκόμη μιὰ φορά, τὴν παράβασι αὐτὴ τοῦ κανονισμοῦ: ***Ἡ στολὲς αὐτές, Μεγαλειότατε, εἶνε καμωμένες ἀπὸ τὶς ἔγκριτες σημαῖες, τὶς ὁποῖες κυρίευσαν οἱ ἄνδρες μου!...***

Οἱ αὐλικοὶ βουβάθηκαν. Κι' ὁ βασιλεύς, ὁ πεισματάρης βασιλεὺς Λουδοβίκος ὁ 15ος, προχώρησε μερικὰ βήματα καὶ χαιρέτησε κατασυγκινημένος τοὺς μυθικοὺς αὐτοὺς ἥρωας!...

Ἡ κυρίες τῆς αὐλῆς εἶχαν δακρύσει!...

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Ὑπάρχουν σήμερα σ' ὅλο τὸν κόσμο 41 Δημοκρατίαι: 14 στὴν Εὐρώπη, 5 στὴν Ἀσία, 1 στὴν Ἀφρικὴ καὶ 21 στὴν Ἀμερική.

— Ἐπίσης ὑπάρχουν 18 Μοναρχίαι: 11 στὴν Εὐρώπη, 6 στὴν Ἀσία καὶ 1 στὴν Ἀφρική.

— Στὴν Εὐρώπη ὑπάρχουν ἀκόμη 2 Πριγκηπᾶτα καὶ ἕνα Βασίλειο ... χωρὶς βασιλέα, ἡ Οὐγγαρία!

— Ἐπίσης ὑπάρχουν στὸν κόσμο 2 Αὐτοκρατορίαι: τοῦ Ἀννὰμ καὶ τῆς Αἰθιοπίας καὶ τέσσαρα Σουλτανᾶτα: 1 στὴν Ἀσία, 2 στὴν Ἀφρικὴ καὶ 1 στὴν Ὠκεανία.

— Ὑπάρχει ἀκόμη καὶ ἕνα Κράτος ὑπὸ τὴν διοίκησι Μπέη: ἡ Τύνις.

— Τὸ ἀρχαιότερο κοιμητήριο τοῦ κόσμου, εἶνε τὸ Ἰουδαϊκὸ κοιμητήριο τῆς Πράγας.

— Σύμφωνα μὲ μιὰ τελευταία στατιστική, ὑπάρχουν σήμερα στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς 2.657.780 σταθμοὶ ἀσυρμάτου τηλεγράφου.

— Κάθε χρόνο διὰ τῶν σταθμῶν αὐτῶν διαβιβάζονται 372.000 ραδιογραφήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ 350.000 προέρχονται ἀπὸ ἐμπόρους.

— Ὁ δόκτωρ Λίνδαλ ἀπὸ τὴν Κοπεγχάγην, διάσημος ὀφθαλμίατρος, ἀνεκάλυψε τελευταία, ὅτι τὰ ἀνθρώπινα δάκρυα εἶνε θανατηφόρο δηλητήριο ἐναντίον ὡρισμένων βακίλλων.

— Ὁ Οὐίλλιαμ Ἔκνερ, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐκκεντρικωτέρους πολυεκατομμυριούχους τοῦ Σικάγου, ἀποθανὼν τελευταία, ἐζήτησε διὰ τῆς διαθήκης του νὰ τοποθετηθῆ..... ραδιόφωνο στὸν τάφο του, γιὰ ν' ἀκούη καὶ στὸν ἄλλο κόσμο τὶς ἐπίγειες συναυλίες!...

— Ὁ σὲρ Ἐδγεγουορθ Ντάβιντ, καθηγητὴς τῆς Ζωολογίας στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Σίδνεϋ ἐν Αὐστραλίᾳ, ἀνεκοίνωσε, τελευταία, ὅτι ἀνεκάλυψε στοὺς βράχους τῶν ὀρέων Λόφτο παλαιοντολογικὰ λείψανα ἡλικίας... 600.000.000 ἐτῶν!

— Κατὰ τὴν λήξασαν πρώτην ἑξαμηνίαν τοῦ 1930 στὰ Γαλλικὰ μόνον βυρσοδεψεῖα ἔγινεν ἡ κατεργασία 500.000 δερμάτων κροκοδείλων, 1.000.000 σαυρῶν καὶ 1.330.000 φειδιῶν!

— Σὲ μιὰ ἀσφαλιστικὴ ἑταιρεία τῆς Νέας Ὑόρκης, ἕνα κατέλλο (παναμᾶς), εἶνε ἀσφαλισμένο ἀντὶ... 500.000 δολλαρίων! Ὁ περίφημος αὐτὸς παναμᾶς εἶνε γεμᾶτος ἀπὸ ἰδιόχειρες ὑπογραφὲς τῶν μεγαλειτέρων προσωπικοτήτων τῆς σήγχρονης Ἀμερικῆς.

— Τὸ Τηλεφωνικὸ κέντρο τῆς Νέας Ὑόρκης χρησιμοποιεῖ 200.000 ἰπαλλήλους!

— Οἱ χωρικοὶ τῆς Βορείου Ρωσσίας προφυλάνε τὰ μάτια τῶν βοδιῶν καὶ τῶν ἀλόγων τους μὲ μαῦρα γυαλιά, γιὰ νὰ μὴν πάθουν ὀφθαλμίασι ἀπὸ τὴν ἀντανάκλασι τῶν χιονιῶν.

— Στὸ Γρεϊὰς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἱδρύθηκε τελευταία μιὰ πρωτότυπη σχολὴ ἐκπαιδεύσεως... παταγάλων.

— Ἡ σχολὴ αὐτὴ ἀριθμεῖ σήμερα 650 μαθητὰς καὶ 175 καθηγητάς.

— Ἐπίσης στὸ Λὸς Ἄντζελες λειτουργεῖ ἀπὸ διετίας ἕνα σχολεῖο, στὸ ὁποῖο ἐργάζονται διάφορα ζῶα γιὰ νὰ παίξουν στὸν κινηματογράφο.

— Κατὰ τὶς ἐφετεινὲς ἐξετάσεις τοῦ σχολείου αὐτοῦ ἐπῆρε τὸ δίπλωμά του ἕνας ἐξυπνότατος λέων τῆς Ἑταιρείας Μετρὸ—Γκόλντουϊν—Μάγερ, ὁ ὁποῖος ἀποδίδει στὸν θηριοδαμαστή του ἐτήσιο εἰσόδημα 250.000 δολλαρίων!...

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ